

Baksidestext

År 2010, då sista reaktorn skulle vara avvecklad, hade Sverige mer kärnkraft per capita än något annat land. Men slutet på reaktorernas teknisk-ekonomiska livslängd kommer allt närmare och frågan är vad händer nu? Industrin vill driva aggregaten vidare och höja effekten, men gamla kärnkraftverk är mycket mera riskabla än nya.

Större delen av kärnkraftens produktion kommer att ersättas av förnybar kraft, men att klara att integrera mer än ca 30 TWh vind- och solkraft i elsystemet kan visa sig bli komplicerat och dyrt. Alliansregeringen vill tillåta ny kärnkraft och socialdemokraterna vacklar.

I *Farväl till kärnkraften?* analyserar Per Kågeson förutsättningslöst möjligheterna att ersätta gammal kärnkraft med ny. Han jämför det alternativet med två andra vägar att klara el- och effektbalansen. I det ena fallet nås samma kapacitet genom utbyggnad av ännu mer vindkraft i kombination med investeringar i stärkt överföringskapacitet och lagring av energi mellan blåsiga och stilla dagar. Det andra innebär fördubblad produktion av biokraft baserat på det redan befintliga underlaget för kraftvärme genom användning av ny turbinteknik och förgasning av biomassa.

Per Kågeson, fil.dr. i miljö- och energisystemanalys, är författare till ett trettiotal böcker samt ett stort antal rapporter och vetenskapliga artiklar.